A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (öt bíróval eljáró nyolcadik tanács)

2026. július 8.*

„Megsemmisítés iránti kereset – Digitális szolgáltatások – (EU) 2022/1925 rendelet – Kapuőrré minősítés – Piaci vizsgálat indítása – Piaci vizsgálat lezárása – Interoperabilitás – Alapvető platformszolgáltatások – Online közvetítő szolgáltatás – Szoftveralkalmazás-áruház – Számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatás – Jogellenességi kifogás – Keresettel nem megtámadható aktus”

A T-1079/23., T-1080/23. és T-214/24. sz. ügyekben,

az **Apple Inc**. (székhelye: Cupertino, Kalifornia [Egyesült Államok], képviselik: D. Beard, S. Love, J. Bourke barristers, W. Knibbeler és T. van Helfteren ügyvédek)

felperes a T-1079/23. és T-1080/23. sz. ügyekben,

az **Apple Inc**. (székhelye: Cupertino),

az **Apple Distribution International Ltd** (székhelye: Cork [Írország], képviselik őket: D. Beard, S. Love, J. Bourke barristers, W. Knibbeler, T. van Helfteren és M. Lawton ügyvédek)

felperesek a T-214/24. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik a T-1079/23. sz. ügyben: P.-J. Loewenthal, L. Malferrari és I. Rogalski, meghatalmazotti minőségben, a T-1080/23. sz. ügyben: P.-J. Loewenthal, L. Malferrari, I. Rogalski és E. Rousseva, meghatalmazotti minőségben, valamint a T-214/24. sz. ügyben: G. Conte, P.-J. Loewenthal és I. Rogalski, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Francia Köztársaság** (képviseli: T. Lechevallier, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Parlament** (képviselik: M. Menegatti, L. Stefani és L. Taïeb, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: A.-L. Meyer és N. Rouam, meghatalmazotti minőségben),

a **Free Software Foundation Europe eV** (székhelye: Hamburg [Németország], képviseli: M. Husovec ügyvéd),

* Az eljárás nyelve: angol.

a **Coalition for App Fairness** (székhelye: Washington DC [Egyesült Államok], képviselik: D. Geradin és K. Bania ügyvédek)

beavatkozó felek a T-1080/23. sz. ügyben,

és

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: J. Möller és R. Kanitz, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a T-214/24. sz. ügyben,

A TÖRVÉNYSZÉK (öt bíróval eljáró nyolcadik tanács),

tagjai: M. van der Woude elnök, G. De Baere, Kecsmár K. (előadó), S. Kingston és D. Petrlík bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

– a Bizottság által a Törvényszék Hivatalához 2024. január 30-án a T-1079/23. sz. ügyben és 2024. augusztus 19-én a T-214/24. sz. ügyben benyújtott külön beadványban felhozott elfogadhatatlansági kifogásokra,

– az elfogadhatatlansági kifogásoknak az eljárást befejező határozatban való eldöntését elrendelő 2024. március 11-i és október 2-i határozatokra,

– a Törvényszék által a T-1080/23. sz. ügyben a felekhez intézett írásbeli kérdésekre és az e kérdésekre adott, a Törvényszék Hivatalához 2025. július 28-án és 30-án, valamint augusztus 11-én és 22-én benyújtott válaszokra,

tekintettel a 2025. október 21-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló kereseteikkel a T-1079/23. sz. ügy felperese, az Apple Inc., az Apple iMessage szolgáltatására vonatkozó piacvizsgálatnak a digitális ágazat vonatkozásában a versengő és tisztességes piacokról, valamint az (EU) 2019/1937 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (digitális piacokról szóló jogszabály) szóló, 2022. szeptember 14-i az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2022. L 265., 1. o.; a továbbiakban: DMA) 16. cikkének (1) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése alapján történő megindításáról szóló, 2023. szeptember 5-i C(2023) 6077 final bizottsági határozat (a továbbiakban: a piaci vizsgálat megindításáról szóló határozat) megsemmisítését kéri, és a T-1080/23. sz. ügy felperese, az Apple Inc., az Apple-nek a DMA 3. cikke értelmében történő kapuőrré minősítéséről szóló, 2023. szeptember 5-i C(2023) 6100 final bizottsági határozat (a továbbiakban: minősítő határozat) részleges megsemmisítését kéri, és a T-214/24. sz. ügy felperesei, az Apple Inc. és az Apple Distribution International Ltd (a továbbiakban együttesen vagy külön-külön: Apple), a

DMA 17. cikke alapján a piaci vizsgálat megindításáról szóló határozattal megindított piaci vizsgálat lezárásáról szóló, 2024. február 12-i C(2024) 785 final bizottsági végrehajtási határozat (a továbbiakban: a piaci vizsgálatot lezáró határozat) megsemmisítését kérik.

A jogvita előzményei

2 2023. július 3-án az Apple a DMA 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdése alapján értesítette az Európai Bizottságot, hogy a következő szolgáltatások tekintetében elérte az említett rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott küszöbértékeket:

– az iOS App Store online közvetítő szolgáltatása;

– az iOS operációs rendszere;

– a Safari webböngészője, és

– az iMessage azonnali üzenetküldő szolgáltatása.

3 Az iMessage szolgáltatást illetően az Apple egyrészt arra hivatkozott, hogy az nem minősíthető számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatásnak (number-independent interpersonal communications service, a továbbiakban: NIICS), következésképpen nem minősül a DMA értelmében vett alapvető platformszolgáltatásnak (core platform service, a továbbiakban: CPS). Másrészt, arra az esetre, ha a Bizottság úgy ítélné meg, hogy az iMessage NIICS-nek minősül, az Apple a DMA 3. cikke (5) bekezdésének megfelelően a bejelentésével együtt annak bizonyítására irányuló érveket terjesztett elő, hogy kivételesen, noha az említett szolgáltatás működésének körülményei miatt elérte az említett rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott küszöbértékeket, az Apple nem felelt meg az e szolgáltatás tekintetében az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében felsorolt követelményeknek.

4 2023. szeptember 5-én a Bizottság a DMA 16. cikkének (1) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadta a piaci vizsgálat megindításáról szóló határozatot. Az említett vizsgálat az Apple azon érveinek vizsgálatára irányult, amelyek megkérdőjelezik az említett rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt vélelmeket az iMessage vonatkozásában, amelyet a Bizottság NIICS-nek minősített.

5 Ugyanezen a napon a Bizottság elfogadta a minősítő határozatot is, amelyben a DMA 3. cikke alapján három CPS, nevezetesen az App Store online közvetítő szolgáltatás, az iPhone iOS mobiltelefon-operációsrendszer és a Safari webböngésző tekintetében kapuőrnek minősítette az Apple-t.

6 A minősítésről szóló határozatot 2023. szeptember 6-án közölték az Apple-lel. Ebből következően a DMA releváns kötelezettségei a DMA 3. cikke (10) bekezdésének megfelelően 2024. március 7-től alkalmazandók rá.

7 2024. február 12-én a Bizottság a DMA 17. cikke alapján elfogadta a piaci vizsgálat lezárásáról szóló határozatot. E határozatban, bár a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Apple nem minősíthető az iMessage tekintetében kapuőrnek, fenntartotta, hogy ezt a szolgáltatást NIICS-nek kell minősíteni.

A felek kérelmei

T-1079/23. sz. ügy

8 Az Apple azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a piaci vizsgálat megindításáról szóló határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

9 A Bizottság azt kéri, hogy Törvényszék:

– a keresetet mint elfogadhatatlant vagy mindenesetre mint megalapozatlant utasítsa el, és

– az Apple-t kötelezze a költségek viselésére.

T-1080/23. sz. ügy

10 Az Apple azt kéri, hogy a Törvényszék:

– teljes egészében vagy részben semmisítse meg a minősítő határozat 2. cikkének b) pontját, amely a felperes iOS operációs rendszerét akként minősíti, hogy fontos kapuként szolgál az üzleti felhasználók számára a végfelhasználóik eléréséhez, amennyiben az arra kötelezi a felperest, hogy tegyen eleget a DMA 6. cikkének (7) bekezdésében előírt interoperabilitási kötelezettségeknek;

– teljes egészében vagy részben semmisítse meg a minősítő határozat 2. cikkének a) pontját, amely a felperes App Store online közvetítő szolgáltatását akként minősíti, hogy fontos kapuként szolgál az üzleti felhasználók számára a végfelhasználóik eléréséhez;

– semmisítse meg a minősítő határozatot annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy az iMessage NIICS-nek minősül;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

11 A Bizottság azt kéri, hogy Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– az Apple-t kötelezze a költségek viselésére.

12 Az Európai Parlament azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el az EUMSZ 277. cikk alapján felhozott jogellenességi kifogást;

– az Apple-t kötelezze a költségek viselésére.

13 Az Európai Unió Tanácsa azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el az EUMSZ 277. cikk alapján felhozott jogellenességi kifogást.

14 A Francia Köztársaság és a Free Software Foundation Europe eV azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet.

15 A Coalition for App Fairness azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– az Apple-t kötelezze a költségek viselésére.

T-214/24. sz. ügy

16 Az Apple azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a piaci vizsgálatot lezáró határozatot annyiban, amennyiben az azon a téves megállapításon alapul, hogy az iMessage szolgáltatás NIICS-nek minősül;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

17 A Bizottság azt kéri, hogy Törvényszék:

– a keresetet mint elfogadhatatlant vagy mindenesetre mint megalapozatlant utasítsa el, és

– az Apple-t kötelezze a költségek viselésére.

18 A Németországi Szövetségi Köztársaság az kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– az Apple-t kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

19 A felek meghallgatását követően a Törvényszék úgy határoz, hogy az eljárási szabályzata 68. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárást befejező határozat meghozatala céljából egyesíti a jelen ügyeket.

20 A T-1079/23. sz. ügyben az Apple egyetlen jogalapra hivatkozik, amely azon alapul, hogy a Bizottság tévesen értelmezte és alkalmazta a DMA-t és az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL 2018. L 321., 36. o.; a továbbiakban: EEHK), valamint arra, hogy pontatlan ténybeli tényekre támaszkodott annak megállapításakor, hogy az iMessage NIICS-nek minősül.

21 A T-1080/23. sz. ügyben az Apple a keresetének alátámasztása érdekében három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a DMA 6. cikke (7) bekezdésének az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: Charta) tekintettel fennálló jogellenességén, és ennélfogva a minősítő határozat 2. cikke b) pontjának jogellenességén alapul, amennyiben ez utóbbi rendelkezés a DMA 6. cikkének (7) bekezdésében előírt kötelezettségeket írja elő az Apple számára. A második jogalap a DMA téves értelmezésén és alkalmazásán, valamint a Bizottság által elkövetett ténybeli hibákon alapul, amennyiben a minősítő határozat megállapítja, hogy az öt App Store

szoftveralkalmazás-áruház egyetlen CPS-nek minősül. A harmadik jogalap a DMA és az EEHK téves értelmezésén és alkalmazásán, valamint a Bizottság által elkövetett ténybeli hibákon alapul, amennyiben a minősítő határozat megállapítja, hogy az iMessage NIICS-nek minősül.

22 A T-214/24. sz. ügyben az Apple egyetlen jogalapra hivatkozik, amely azon alapul, hogy a Bizottság tévesen értelmezte és alkalmazta a DMA-t és az EEHK-t, valamint hogy pontatlan tárgyi tényekre támaszkodott annak megállapításakor, hogy az iMessage NIICS-nek minősül.

23 Először a T-1080/23. sz. ügyben benyújtott keresetet, másodszor pedig a T-1079/23. és a T-214/24. sz. ügyben benyújtott kereseteket kell megvizsgálni.

A T-1080/23. sz. ügyben benyújtott keresetről

A T-1080/23. sz. ügyben hivatkozott első jogalapról

24 A T-1080/23. sz. ügyben hivatkozott első jogalapjával az Apple azt állítja, hogy a minősítő határozat a DMA 6. cikkének (7) bekezdésében előírt kötelezettségeket írja elő számára, mivel az említett határozat őt kapuőrnek minősíti az iPhone mobiltelefon-operációsrendszer, az iOS tekintetében. Márpedig az említett rendelkezés nem biztosítja sem az arányosság Charta 52. cikkének (1) bekezdésében előírt általános elvének megfelelő alkalmazását, sem pedig bizonyos alapvető jogok, köztük elsősorban a tulajdonhoz való jog tiszteletben tartását. Következésképpen e rendelkezést az EUMSZ 277. cikknek megfelelően alkalmazhatatlannak kell nyilvánítani. Következésképpen a minősítő határozat 2. cikkének b) pontját meg kell semmisíteni, legalábbis annyiban, amennyiben e cikk az Apple-lel szemben a DMA 6. cikkének (7) bekezdésében előírt kötelezettségeket írja elő.

25 Az első jogalap elfogadhatóságát illetően az Apple arra hivatkozik, hogy a Charta 47. cikkével ellentétes módon megfosztanák a hatékony bírói jogvédelemtől, ha nem vitathatná a DMA 6. cikke (7) bekezdésének jogszerűségét, miközben a minősítő határozat vele szemben e rendelkezést alkalmazza. Arra hivatkozik, hogy ahhoz, hogy e rendelkezés jogszerűségét az európai uniós bíróság előtt vitathassa, nem kell megvárnia, hogy az e rendelkezésből eredő valamely kötelezettség megsértését vele szemben megállapítsák. Ezenkívül az EUMSZ 277. cikket kellően tágan kell értelmezni annak érdekében, hogy az uniós intézmények általános jellegű jogi aktusai jogszerűségének hatékony felülvizsgálata biztosított legyen azon személyek javára, akik nem nyújthatnak be megsemmisítés iránti keresetet az ilyen jogi aktusokkal szemben. Egyébiránt az olyan egységes rendszer szabályai, mint amilyen a DMA, nem oszthatók fel mesterségesen a jogellenességi kifogás vizsgálata céljából. A DMA 6. cikkének (7) bekezdése közvetlen jogi kapcsolatban áll a minősítő határozattal, mivel utóbbi váltja az e bekezdésben előírt kötelezettségeket.

26 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a T-1080/23. sz. ügyben előterjesztett első jogalap elfogadhatatlan, és mindenesetre megalapozatlan.

27 A Parlament, a Tanács és a Francia Köztársaság arra is hivatkozik, hogy az első jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

28 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 277. cikk alapján az Unió intézményei, szervei vagy hivatalai által elfogadott általános hatályú jogi aktusokra vonatkozó jogvitában bármelyik fél élhet az EUMSZ 263. cikk második bekezdésében meghatározott eszközökkel annak érdekében, hogy az Európai Unió Bírósága előtt e jogi aktus alkalmazhatatlanságára hivatkozzon.

29 Az EUMSZ 277. cikk azon általános elv kifejeződése, amely minden fél számára biztosítja azt a jogot, hogy annak a határozatnak a megsemmisítése céljából, amelynek ő a címzettje, járulékosan vitassa az e határozat jogi alapját képező általános hatállyal bíró jogi aktusok érvényességét (lásd: 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Mivel az EUMSZ 277. cikknek nem célja az, hogy lehetővé tegye valamely fél számára bármely általános hatállyal bíró jogi aktus alkalmazhatóságának valamely kereset érdekében történő vitatását, azon aktusnak, amelynek a jogellenességére hivatkoznak, a kereset tárgyát képező ügyben közvetlenül vagy közvetve alkalmazandónak kell lennie (lásd: 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 Ily módon – az egyedi határozatokkal szemben indított megsemmisítés iránti keresetekkel összefüggésben – a Bíróság elismerte, hogy érvényesen képezhetik jogellenességi kifogás tárgyát egy általános hatállyal bíró jogi aktus azon rendelkezései, amelyek az említett határozatok alapját képezik, vagy amelyek közvetlen jogi kapcsolatban állnak ilyen határozatokkal (lásd: 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Közvetlen jogi kapcsolat következhet többek között abból a tényből, hogy az a rendelkezés, amelynek jogellenességére kifogás útján hivatkoznak, a megtámadott határozat indokolásának része, még akkor is, ha azt e határozat formális indokolása nem említi (lásd ebben az értelemben: 2023. március 16-i Bizottság kontra Calhau Correia de Paiva ítélet, C-511/21 P, EU:C:2023:208, 52. pont).

33 Ezzel szemben a Bíróság kimondta, hogy elfogadhatatlan az azon általános hatállyal bíró jogi aktussal szemben felhozott jogellenességi kifogás, amely jogi aktusnak a megtámadott egyedi határozat nem képezi a végrehajtási intézkedését (lásd: 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 A jelen ügyben először is nem vitatott, hogy a minősítő határozat a DMA 3. cikkén alapul, és hogy az említett rendelet 6. cikkének (7) bekezdése, amelynek jogellenességére az Apple hivatkozik, nem képezi annak jogalapját.

35 E tekintetben pontosítani kell, hogy mind a minősítő határozat címéből, mind annak második bevezető hivatkozásából kitűnik, hogy az említett határozat jogalapja a DMA 3. cikke. Ezenkívül e határozat 1. és 2. cikke lényegében azt írja elő, hogy az Apple-t a DMA 3. cikke alapján kapuőrnek minősítik, és hogy az ugyanezen határozatban felsorolt CPS-eket, köztük az iOS operációs rendszert, a DMA 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében akként azonosítják, hogy fontos kapuként szolgál az üzleti felhasználók számára a végfelhasználóik eléréséhez.

36 Másodszor, ami azt a kérdést illeti, hogy a fenti 31. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel a DMA 6. cikkének (7) bekezdése közvetlen jogi kapcsolatban áll-e a minősítő határozattal, meg kell állapítani, hogy e rendelkezés nem része az említett határozat indokolásának.

37 Egyrészt a minősítő határozat indokolása formálisan nem említi a DMA 6. cikkének (7) bekezdését.

38 Másrészt a minősítő határozat indokolásából, különösen az iOS operációs rendszerre vonatkozó (72)–(100) preambulumbekezdésből sem tűnik ki, hogy az említett határozat a DMA 6. cikkének (7) bekezdéséből eredő, különösen e CPS-re vonatkozó kötelezettségek végrehajtására irányul.

39 Harmadszor, az a körülmény, hogy a minősítő határozat elfogadását követően az Apple-nek meg kell felelnie a DMA 6. cikkének (7) bekezdésében előírt kötelezettségeknek, nem magából az említett határozatból, hanem a DMA 3. cikkének az említett rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett (10) bekezdéséből következik. Ez utóbbi rendelkezés ugyanis előírja, hogy a kapuőrnek minden olyan CPS-e tekintetében meg kell felelnie az említett cikkben foglalt valamennyi kötelezettségnek, amely a DMA 3. cikkének (9) bekezdésével összhangban fel van sorolva a minősítő határozatban.

40 Kétségtelen, hogy a minősítő határozat előfeltétele a DMA 6. cikkének (7) bekezdéséből eredő kötelezettségek alkalmazásának, mivel a jelen esetben, ha az Apple-t nem minősítették volna kapuőrnek, akkor nem kellett volna megfelelnie az e rendelkezésből eredő kötelezettségeknek.

41 Mindazonáltal az a körülmény, hogy a minősítő határozat a DMA által előírt kötelezettségeket alkalmazandóvá teszi, különösen azáltal, hogy megindítja a DMA 3. cikkének (10) bekezdésében előírt hat hónapos határidőt, amelyen belül a kapuőrnek meg kell hoznia a DMA 5., 6. és 7. cikkében előírt kötelezettségek teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, nem jár azzal a következménnyel, hogy az említett határozat az említett rendelkezések végrehajtási intézkedésének minősül a fenti 33. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében. A DMA 6. cikkének (7) bekezdése ugyanis nem szabályozza valamely vállalkozás kapuőrré minősítésének feltételeit, amelynek értékelése a minősítő határozat fő tárgya, hanem azon interoperabilitási kötelezettségek meghatározására szorítkozik, amelyek e vállalkozásra csak e minősítést követően vonatkoznak.

42 Negyedszer, meg kell különböztetni a jelen ügyet a 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet (C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676) alapjául szolgáló ügytől, amelyre az Apple támaszkodik, amikor úgy véli, hogy a DMA szabályai nem választhatók el mesterségesen a jogellenességi kifogás vizsgálata céljából.

43 E tekintetben meg kell állapítani, hogy ez utóbbi ügyben a vitatott határozatok az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának olyan átmeneti rendelkezésén alapultak, amely megszervezte az éves szabadság végleges rendszerére való fokozatos áttérést, amely rendszer jogellenességi kifogás tárgyát képezte. A Bíróság elfogadhatónak ítélte ezt a kifogást azzal az indokkal, hogy az átmeneti időszakot csak a végleges szabályozás elfogadása igazolta, és hogy a vitatott határozatok tehát e rendszer végrehajtási intézkedéseinek minősülnek, amelyek vele közvetlen jogi kapcsolatban állnak, mivel minden ezzel ellentétes értelmezés az „egyetlen és ugyanazon rendszer” végleges időszakának és átmeneti időszakainak mesterséges szétválasztásához vezet.

44 Ebből következik, hogy a 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet (C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676) alapjául szolgáló ügyben a megoldást ezen ügy sajátos körülményei indokolták, amelyek azonban nem merülnek fel a jelen ügyben.

45 A DMA nem írja elő egymást követő átmeneti és végleges rendszer bevezetését, hanem a kapuőrnek minősített vállalkozásokra vonatkozó kötelezettségek egységes rendszerét vezeti be. Kétségtelen, hogy e rendszer két külön szakaszból áll, nevezetesen egyrészt valamely vállalkozás kapuőrnek minősítéséből, másrészt pedig abból, hogy e vállalkozást a DMA által előírt kötelezettségeknek vetik alá. Ugyanakkor e két szakasz szétválasztása közvetlenül magából a DMA felépítéséből ered, és ennélfogva az így létrehozott rendszer szerves részét képezi, anélkül hogy e szétválasztást mesterségesnek lehetne minősíteni.

46 E körülmények között a Bíróság által a 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítéletben (C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676) levont következtetések nem ültethetők át a jelen ügyre.

47 Következésképpen a fenti 31–33. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel, mivel a DMA 6. cikkének (7) bekezdése nem képezi a minősítő határozat jogalapját, és azzal nem áll közvetlen jogi kapcsolatban, meg kell állapítani, hogy az e rendelkezéssel szemben felhozott jogellenességi kifogás nem elfogadható.

48 E következtetést nem kérdőjelezi meg az Apple azon érve, amely szerint ilyen esetben a Charta 47. cikkét megsértve megfosztanák őt a hatékony bírói jogvédelemtől.

49 A Charta 47. cikkének első bekezdése előírja, hogy mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az említett cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz (2012. november 6-i Otis és társai ítélet, C-199/11, EU:C:2012:684, 48. pont).

50 Az e cikkhez fűzött magyarázatok szerint, amelyeket az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének és a Charta 52. cikke (7) bekezdésének megfelelően figyelembe kell venni a Charta értelmezésénél (2021. december 14-i Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo” ítélet, C-490/20, EU:C:2021:1008, 60. pont), a Charta 47. cikkének második bekezdése megfelel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 6. cikke (1) bekezdésének (lásd: 2012. szeptember 6-i Trade Agency ítélet, C-619/10, EU:C:2012:531, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 A jogalanyok uniós jogból eredő jogai hatékony bírói jogvédelmének elve különböző elemekből tevődik össze, amelyek közé tartozik különösen a védelemhez való jog, a fegyveregyenlőség elve, a bírósághoz fordulás joga, valamint a tanácsadás, a védelem és a képviselet igénybevételéhez való jog (2012. november 6-i Otis és társai ítélet, C-199/11, EU:C:2012:684, 48. pont).

52 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a bírósághoz fordulás joga nem abszolút jog, és ezért arányos korlátozásoknak vethető alá, amelyek jogszerű célt követnek, és nem érintik e jog lényegét (lásd: 2017. április 6-i PITEE kontra Bizottság végzés, C-464/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:291, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; EJEB, 2006. június 8., V. M. kontra Bulgária ítélet, CE:ECHR:2006:0608JUD004572399, 41. és 42. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A Charta 52. cikke (1) bekezdésének megfelelően a hatékony jogorvoslathoz való jog korlátozása csak akkor igazolható, ha azt törvény írja elő, ha arra e jog lényeges tartalmának, valamint az arányosság elvének tiszteletben tartásával

kerül sor, továbbá ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja (2016. május 4-i Pillbox 38 ítélet, C-477/14, EU:C:2016:324, 160. pont; 2016. szeptember 15-i Star Storage és társai ítélet, C-439/14 és C-488/14, EU:C:2016:688, 49. pont).

53 Először is, ami azt a feltételt illeti, amely szerint a hatékony jogorvoslathoz való jog korlátozását törvénynek kell előírnia, a fenti 28–33. pontból kitűnik, hogy a jogellenességi kifogásra való hivatkozás lehetősége az EUMSZ 277. cikk értelmében az általános hatályú jogi aktus azon rendelkezéseire korlátozódik, amelyek valamely vitatott határozat alapját képezik, vagy amelyek közvetlen jogi kapcsolatban állnak az ilyen határozattal.

54 Továbbá ez a korlátozás tiszteletben tartja a Charta 47. cikkében kimondott hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog lényeges tartalmát. Az állandó ítélkezési gyakorlatból ugyanis kitűnik, hogy a Charta 47. cikkének nem célja, hogy a Szerződésekben szabályozott bírósági felülvizsgálati rendszer, különösen pedig az Európai Unió Bírósága előtt indított közvetlen keresetek elfogadhatóságával kapcsolatos szabályok módosítása, mint ez az említett 47. cikkre vonatkozó magyarázatokból is kitűnik, amelyeket az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének és a Charta 52. cikke (7) bekezdésének megfelelően figyelembe kell venni a Charta értelmezésénél. Így az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételeket a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog fényében kell értelmezni, anélkül azonban, hogy az ezen – az EUM-Szerződés által kifejezetten előírt – feltételek figyelmen kívül hagyásához vezetne (lásd: 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 43. és 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

55 Ezenkívül azon kérdést illetően, hogy az ilyen korlátozás ténylegesen közérdekű célokat szolgál-e, emlékeztetni kell arra is, hogy a Szerződés egyrészt az EUMSZ 263. cikkel és az EUMSZ 277. cikkel, másrészt pedig az EUMSZ 267. cikkel teljes jogorvoslati és eljárási rendszert hozott létre, amelynek célja, hogy az Unió bíróságára ruházza az uniós jogi aktusok jogszerűségének felülvizsgálatát (lásd: 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 92. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 Márpedig annak lehetővé tétele, hogy az EUMSZ 277. cikkben előírt jogellenességi kifogásra olyan rendelkezésekkel szemben hivatkozzanak, amelyek nem állnak közvetlen jogi kapcsolatban a minősítő határozattal, sértheti a Szerződés által létrehozott jogorvoslati rendszert azáltal, hogy módosítja az említett kifogás elfogadhatóságának feltételeit, amely a fenti 30. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint a kereset tárgyát képező ügyben közvetlenül vagy közvetve alkalmazandó általános hatályú jogi aktusok számára van fenntartva.

57 Végül meg kell állapítani, hogy az ilyen korlátozás nem érinti aránytalanul a hatékony jogorvoslathoz való jogot, mivel az Apple-nek továbbra is lehetősége van arra, hogy az általa a jelen ügyben más eljárások keretében a vitatott rendelkezésre vonatkozó jogellenességi kifogásra hivatkozzon.

58 Amint ugyanis arra a Bizottság helyesen hivatkozik, a DMA 6. cikkének (7) bekezdése a körülményektől függően a DMA 8., 13., 24., 29., 30. vagy 31. cikke alapján hozott határozattal hajtható végre.

59 Márpedig az Apple-nek a Charta 47. cikkének megsértésére alapított, a fenti 25. pontban pontosított érvére való válaszadás érdekében meg kell állapítani, hogy a Bizottság által a DMA 8. cikke alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus nem jelenti szükségképpen azt, hogy a Bizottság a DMA 5., 6. vagy 7. cikkében előírt kötelezettségekre tekintettel a kapuőrnek betudható jogsértési helyzetet állapít meg, sem pedig azt, hogy ez utóbbi önként ilyen helyzetbe kerül annak érdekében, hogy az EUMSZ 277. cikk alapján az EUMSZ 263. cikken alapuló keresetben hivatkozhasson e rendelkezések egyikének jogellenességére.

60 Így a DMA 8. cikkének (3) bekezdése értelmében a kapuőr kérheti a Bizottságtól, hogy eljárást indítson annak megállapítására, hogy a többek között a DMA 6. cikkének való megfelelés céljából általa végrehajtani kívánt vagy végrehajtott intézkedések az ő konkrét körülményei között eredményesek-e az adott kötelezettség által szolgált cél elérése terén.

61 Abban az esetben, ha a Bizottság ezeket az intézkedéseket elégtelennek ítéli, a DMA 8. cikkének (2) bekezdésével összhangban, a DMA 20. cikkében előírt eljárás megindítását követően végrehajtási jogi aktust fogadhat el, amely meghatározhatja azokat az intézkedéseket, amelyeket az érintett kapuőrnek végre kell hajtania annak érdekében, hogy ténylegesen megfeleljen a DMA 6. cikkének (7) bekezdésében foglalt kötelezettségeknek, anélkül hogy meg kellene állapítania ez utóbbi rendelkezés megsértését. A szóban forgó kapuőr tehát az említett jogi aktus ellen irányuló és az EUMSZ 263. cikken alapuló megsemmisítés iránti kereset keretében jogellenességi kifogást emelhet a DMA 6. cikkének (7) bekezdésével szemben.

62 A fentiekből következik, hogy mivel az Apple által a DMA 6. cikkének (7) bekezdésével szemben felhozott jogellenességi kifogás nem elfogadható, a T-1080/23. sz. ügyben előterjesztett első jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni azt a kérdést, hogy a minősítő határozat 2. cikke b) pontjának részleges megsemmisítése iránti kérelem elfogadható-e.

A T-1080/23. sz. ügyben hivatkozott második jogalapról

63 A T-1080/23. sz. ügyben hivatkozott második jogalapjával az Apple a Bizottságnak a minősítő határozatban szereplő azon értékelését vitatja, amely szerint öt szoftveralkalmazás-áruháza, nevezetesen az iOS App Store (iPhone mobiltelefonok esetében), iPadOS App Store (iPad táblagépek esetében), watchOS App Store (az Apple Watch órák esetében) a macOS App Store (a Mac számítógépek esetében) és a tvOS App Store (az Apple TV televíziós konzolok esetében) (a továbbiakban együttesen: App Store áruházak) egyetlen CPS-t alkot.

64 A jelen ügyben elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy 2023. július 3-án az Apple a DMA 3. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Bizottság által a [DMA-n] alapuló eljárásoknak a Bizottság általi lefolytatására vonatkozó részletes szabályokról szóló, 2023. április 14-i (EU) 2023/814 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2023. L 102., 6. o.) I. mellékletében szereplő formanyomtatvány (a továbbiakban: GD-formanyomtatvány) útján közölte a Bizottsággal az említett cikk (2) bekezdésében említett releváns információkat. Ezáltal a minősítési eljárás során az Apple többek között arra hivatkozott, hogy üzemelteti az App Store áruházakat, hogy az említett áruházakat a DMA 2. cikkének 5. pontja értelmében vett online közvetítő szolgáltatásoknak kell minősíteni, és hogy ezen áruházak mindegyike különálló CPS-nek minősül, így kizárólag az iOS App Store szoftveralkalmazás-áruház lépi túl a DMA 3. cikkének (2) bekezdésében előírt küszöbértékeket.

65 Először is, a Bizottság a minősítő határozat (37) preambulumbekezdésében megállapította, hogy az App Store áruházak által kínált szolgáltatás (a továbbiakban: App Store szolgáltatás) egyszerre felel meg az online közvetítő szolgáltatás fogalmának az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1150 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2019. L 186., 57. o.) 2. cikkének 2. pontja értelmében, amelyre a DMA 2. cikkének 5. pontja hivatkozik, valamint a szoftveralkalmazás-áruház DMA 2. cikkének 14. pontja szerinti meghatározásának.

66 Másodszor, a minősítő határozat (38)–(41) preambulumbekezdésében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy azon készülék ellenére, amelyen rendelkezésre állt, az App Store áruházak mindegyikét ugyanazon célra, vagyis a végfelhasználók és az üzleti felhasználók közötti közvetítőként használják az alkalmazásba beépített digitális alkalmazások és tartalmak terjesztésében. A Bizottság azt is megállapította, hogy az Apple által az egyes App Store-áruházak közötti, annak igazolása érdekében hivatkozott különbségek ellenére, hogy mindegyikük eltérő céllal rendelkezik, e különbségek inkább azon különböző eszközök jellegére, funkciójára és használatára vonatkoznak, amelyeken az App Store áruházak hozzáférhetők, valamint a kapcsolódó felhasználói tapasztalatra, így nem indokolt az egyes App Store-áruházakat külön CPS-ként kezelni.

67 Harmadszor, a minősítő határozat (43)–(47) preambulumbekezdésében a Bizottság hangsúlyozta, hogy az online alkalmazásfejlesztőkre és a végfelhasználókra azonos vagy nagyon hasonló szabályok, politikák, iránymutatások és műszaki előírások vonatkoznak, amikor a szóban forgó öt eszközön az App Store áruházakat használják.

68 Negyedszer, a minősítő határozat (48)–(56) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy az App Store áruházakon keresztül forgalmazott alkalmazásokat illetően az Apple azonos vagy nagyon hasonló eszközöket vagy szolgáltatásokat nyújtott az üzleti felhasználóknak és a végfelhasználóknak, beleértve a segítségnyújtó szolgáltatásokat is.

69 Végül ötödször, a minősítő határozat (57)–(59) preambulumbekezdésében a Bizottság jelezte, hogy egyes közleményeiben az Apple az App Store áruházakat egységes szolgáltatásként mutatta be, függetlenül attól, hogy azok eléréséhez milyen eszközt használnak.

70 Következésképpen, tekintettel arra, hogy a DMA 3. cikkének (2) bekezdésében előírt küszöbértékeket elérték, a Bizottság a minősítő határozat (71) preambulumbekezdésében arra a következtetésre jutott, hogy az Apple-t a DMA 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban kapuőrnek kell minősíteni az App Store szolgáltatás mint CPS tekintetében.

71 A T-1080/23. sz. ügyben hivatkozott második jogalap négy kifogásra oszlik, amelyeket együttesen kell megvizsgálni. Először is az Apple arra hivatkozik, hogy az App Store áruházak különböző fő célokat követnek, nevezetesen az alkalmazások szolgáltatásának közvetítését minden egyes szóban forgó készüléktípuson. Másodszor azt állítja, hogy a végfelhasználók és az üzleti felhasználók az említett áruházak mindegyikét eltérően használják. Harmadszor, az Apple úgy véli, hogy a minősítő határozatban előadott további érvek nem bírnak jogi relevanciával, mivel nem az App Store áruházak céljára vonatkoznak. Negyedszer, az Apple arra hivatkozik, hogy a Bizottságnak a jövőbeli szoftveralkalmazás-áruházakkal kapcsolatos megközelítése bizonyítja a Bizottságnak az App Store áruházak egyetlen CPS-nek minősítésében elkövetett hibáját.

72 A Bizottság, valamint a Francia Köztársaság, a Coalition for App Fairness és a Free Software Foundation Europe vitatja az Apple érveit. A Bizottság a T-1080/23. sz. ügyben előterjesztett második kereseti kérelem elfogadhatatlanságára is hivatkozik.

73 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy először is a DMA 2. cikke 2. pontjának a) alpontja kimondja, hogy az online közvetítő szolgáltatások az említett rendelet alkalmazásában CPS-nek minősülnek.

74 Másodszor, ami az online közvetítő szolgáltatások meghatározását illeti, a DMA 2. cikkének 5. pontja a 2019/1150 rendelet 2. cikkének 2. pontjára utal. Ez utóbbi rendelkezés értelmében olyan szolgáltatásokról van szó, amelyek először is a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 241., 1. o.) 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az információs társadalom szolgáltatásainak minősülnek, továbbá lehetővé teszik az üzleti felhasználók számára áruk és szolgáltatások fogyasztóknak való kínálását azzal a céllal, hogy előmozdítsák az üzleti felhasználók és a fogyasztók közötti közvetlen ügyletek kezdeményezését, tekintet nélkül arra, hogy az ügyletekre végül hol kerül sor, és végül azokat üzleti felhasználók részére nyújtják az említett szolgáltatások nyújtója és olyan üzleti felhasználók között létrejött szerződéses jogviszony alapján, akik a fogyasztók részére árukat és szolgáltatásokat kínálnak.

75 Harmadszor, a DMA 2. cikkének 14. pontja pontosítja, hogy a szoftveralkalmazás-áruház olyan online közvetítő szolgáltatás, amely közvetített termékként vagy szolgáltatásként szoftveralkalmazásokra összpontosít.

76 Következésképpen a DMA 2. cikke 2., 5. és 14. pontjának együttesen értelmezett rendelkezéseiből az következik, hogy e rendelet alkalmazásában a szoftveralkalmazás-áruház CPS-nek minősül, mivel online közvetítő szolgáltatásként lehetővé teszi az üzleti felhasználók számára, hogy szoftveralkalmazásokat kínáljanak a végfelhasználóknak annak érdekében, hogy előmozdítsa közöttük a közvetlen ügyletek kezdeményezését, tekintet nélkül arra, hogy az ügyletekre végül hol kerül sor, mivel az említett szolgáltatást a szóban forgó üzleti felhasználókkal fennálló szerződéses kapcsolatok alapján CPS-eket kínáló vállalkozás kínálja.

77 Az Apple nem kérdőjelezi meg azt az értékelést, amely szerint az App Store áruházak mindegyike szoftveralkalmazás-áruháznak, tehát a DMA értelmében vett online közvetítő szolgáltatásnak minősül.

78 Mindazonáltal az Apple azt állítja, hogy a Bizottságnak nem kellett volna az App Store áruházak összességét egyetlen CPS-nek tekintenie, figyelemmel arra, hogy az említett áruházak mindegyike saját célt követ, amely abban áll, hogy online közvetítő szolgáltatást nyújtson az üzleti felhasználók és a végfelhasználók között azon eszköztől függően, amelyen az működik. Az Apple arra is hivatkozik, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a DMA 2. cikkének 15. pontját, amely a szoftveralkalmazást úgy határozza meg, mint operációs rendszeren futó bármely digitális terméket vagy szolgáltatást.

79 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a szoftveralkalmazás-áruháznak a DMA szerinti meghatározása, amint az a fenti 76. pontban kifejtésre került, nem teszi függővé az online közvetítő szolgáltatás minősítését sem azon eszköztől, amelyen ezen áruház működik, sem pedig attól az operációs rendszertől, amelyen az ezen áruházban kínált szoftveralkalmazások működnek.

80 Egyrészt ezt az értékelést megerősíti a DMA (14) preambulumbekezdése, amelyből többek között kitűnik, hogy az említett rendelet alkalmazásában a CPS-ek fogalommeghatározásának technológiasemlegesnek kell lennie, és úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja a különböző eszközökkel vagy eszközökön keresztül nyújtott szolgáltatásokat. Ebből következik, hogy az uniós jogalkotó meg kívánta akadályozni, hogy valamely szolgáltatásnak a DMA-ra tekintettel történő minősítése a kapuőr által hozott technológiai döntésektől függően változhasson, és hogy a szoftveralkalmazás-áruház fennállásának értékelését a DMA által adott fogalommeghatározásra tekintettel attól az operációs rendszertől függetlenül kell elvégezni, amellyel a szóban forgó szoftveralkalmazások működnek, vagy attól a fizikai adathordozótól függetlenül, amelyen azok terjesztése alapul.

81 Másrészt a DMA 2. cikkének 14. pontjából kitűnik, hogy a szoftveralkalmazások csak azon ügylet célját képezik, amelyet egy szoftveralkalmazás-áruház hivatott lehetővé tenni, amint arra a „közvetített termékként vagy szolgáltatásként” fordulat utal. Így e rendelkezés, amely különbséget tesz a szoftveralkalmazás-áruház mint online közvetítő szolgáltatás és az általa forgalmazható szoftveralkalmazások között, az alkalmazás-áruház minősítését nem teszi függővé azon operációs rendszer alkalmazásától, amelyen ezen alkalmazások működni hivatottak.

82 Amennyiben az Apple arra hivatkozik, hogy az App Store áruházak tekintetében elfogadott megközelítéssel összeegyeztethetetlen módon a Bizottság elismerte, hogy az operációs rendszerei, köztük az iOS, amely tekintetében kapuőrnek minősítették, az egyes operációs rendszerek által használt hardvertől függően elkülönült szolgáltatásoknak minősülnek, elegendő megjegyezni, hogy a DMA 2. cikkének 10. pontja az operációs rendszert úgy határozza meg, mint „olyan rendszerszoftver, amely a hardver vagy szoftver alapfunkcióit ellenőrzi, és lehetővé teszi a szoftveralkalmazások számára, hogy fussanak rajta”, és amint azt a Bizottság a minősítő határozat (83) preambulumbekezdésében hangsúlyozta, az operációs rendszer célját technológiai szempontból kell értékelni, figyelembe véve azt a tényt, hogy az „alkalmazási rendszer” fogalma szervesen kapcsolódik azon hardverhez vagy szoftverhez, amelynek operációs rendszerét kifejezetten az alapvető funkciók ellenőrzésére tervezték, és amelynek célja az alkalmazások működésének lehetővé tétele volt. Márpedig főszabály szerint nem ez a helyzet a szoftveralkalmazás-áruház esetében, amelynek minősítése nem függ sem attól a készüléktől, amelyen ezen áruház működik, sem pedig attól az operációs rendszertől, amelyen az ezen áruházban kínált szoftveralkalmazások működnek, amint az a fenti 79. pontban megállapításra került.

83 Másodszor, amennyiben az Apple a DMA mellékletére hivatkozik, amelyből az következik, hogy minden egyes App Store áruházat külön CPS-nek kell tekinteni, emlékeztetni kell arra, hogy a DMA melléklete ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint maga a DMA, és e rendelet szerves részét képezi (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2010. november 24-i Bizottság kontra Tanács ítélet, C-40/10, EU:C:2010:713, 61. pont). Következésképpen lehetővé teheti az említett jogi aktus más rendelkezésében szereplő fogalommeghatározás hatályának pontosítását (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2019. szeptember 12-i A és társai ítélet, C-347/17, EU:C:2019:720, 39–41. és 49. pont).

84 A DMA melléklete A. szakaszának 1. pontja szerint e melléklet célja „a [DMA] 2. cikk[ének] 2. pontjában felsorolt [CPS-ek] mindegyike tekintetében az »aktív végfelhasználók« és »aktív üzleti felhasználók« azonosításához és számuk megállapításához alkalmazandó módszertan meghatározása” ahhoz, hogy a vállalkozások fel tudják mérni, hogy az általuk nyújtott alapvető

[CPS-ek] elérik-e a DMA 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott mennyiségi küszöbértékeket, és ezért úgy kell-e tekinteni, hogy megfelelnek a DMA 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelménynek.

85 Márpedig, mivel a DMA melléklete arra irányul, hogy lehetővé tegye a vállalkozások számára a DMA 2. cikkének 2. pontjában felsorolt egyes CPS-ek aktív végfelhasználóinak és aktív üzleti felhasználóinak azonosítását, meg kell állapítani, hogy az a vállalkozás által kínált CPS-ek körülhatárolása szempontjából releváns információkat tartalmaz. Ha a Bizottság a CPS-ek meghatározására a vállalkozások által az aktív végfelhasználók és a CPS-eik aktív üzleti felhasználóinak kiszámítása során alkalmazott kritériumoktól eltérő kritériumokat alkalmazna annak értékelése érdekében, hogy teljesülnek-e a DMA 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában előírt küszöbértékek, az említett vállalkozások nem élvezhetnék a DMA melléklete által számukra nyújtandó jogbiztonságot, amint azt e rendelet (20) preambulumbekezdése előírja.

86 Ezenkívül igaz, hogy – amint azt az Apple állítja – amennyiben egy vagy több CPS a DMA 2. cikkének 2. pontjában felsorolt ugyanazon kategóriába tartozik, mint az App Store áruházak esetében, amelyek az online közvetítő szolgáltatások ugyanazon kategóriájába tartoznak, a DMA mellékletének „Az információk benyújtása” című D. szakasza a (2) bekezdésének b) pontjában pontosítja, hogy az egy vagy több CPS-t nyújtó vállalkozásnak külön CPS-ként kell azonosítania azokat a CPS-eket, amelyeket a végfelhasználóik vagy az üzleti felhasználóik vagy mindkettő – akár úgy is, hogy a végfelhasználók, illetve az üzleti felhasználók ugyanazok is lehetnek – különböző célokra használnak.

87 Az Apple azonban nem hivatkozik olyan elemekre, amelyek azt bizonyítanák, hogy az App Store áruházak mindegyike, attól függően, hogy melyik készüléken használják, a többi App Store áruháztól eltérő használat tárgyát képezi, mind a végfelhasználók, mind pedig az üzleti felhasználók részéről. Bár az Apple többek között az App Store áruházak ugyanazon időszak alatti használatának gyakoriságára, a letöltött alkalmazások típusára, a kínált alkalmazások katalógusának mélységére, illetve az egyes szoftveralkalmazás-áruházaknak az egyes szóban forgó készülékeken történő megjelenítésére vonatkozó tényezőkre hivatkozott, meg kell állapítani, hogy ezek az elemek nem változtatnak azon a tényen, hogy az említett felhasználók és az említett vállalkozások valamennyi App Store áruházat azonos célból használnak, vagyis lényegében közvetlen ügyletet kötnek a szóban forgó szoftveralkalmazásokat illetően, a szoftveralkalmazás-áruháznak a DMA alkalmazásában, a fenti 76. pontban kifejtett meghatározásának megfelelően. A Bizottság tehát helyesen állapította meg, hogy az App Store áruházak mindegyikét azonos célokra használták, és ezért egyetlen CPS-nek tekinthetők.

88 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy – amint arra a fenti 66–69. pont emlékeztet – a Bizottság a minősítő határozatban válaszolt az Apple azon érvelésére, amely szerint az App Store áruházai eltérő célokat követnek attól függően, hogy mely készüléken működnek. Az Apple nem azt kifogásolja, hogy a Bizottság elmulasztotta figyelembe venni e tényezők némelyikét, hanem azt, hogy más értékelést fogadott el, mint amelyet az értesítésében képviselt. Mindazonáltal a Bizottság helyesen állapította meg, hogy az Apple által benyújtott bizonyítékok azon különböző eszközök jellegére, funkciójára és használatára vonatkoztak, amelyeken az App Store áruházak rendelkezésre álltak, így ezen elemek nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a végfelhasználók és az üzleti felhasználók eltérő célokra használták az App Store áruházakat.

89 Harmadszor, ami az Apple által a Bizottsággal szemben megfogalmazott kifogást illeti, amely szerinte nem támaszkodhatott volna a minősítő határozat 43–59. preambulumbekezdésben kifejtett három további érvcsoportra annak megállapítása érdekében, hogy az App Store áruházak

egyetlen CPS-nek minősülnek, meg kell állapítani, hogy a Bizottság értékelése először is a minősítő határozat (37) és (39) preambulumbekezdésében kifejtett megfontolásokon alapul, vagyis lényegében azon a tényen, hogy az App Store áruházak megfelelnek a DMA 2. cikkének 2., 5. és 14. pontjában szereplő fogalommeghatározásoknak ahhoz, hogy azokat a DMA alkalmazásában CPS-nek lehessen minősíteni, és hogy azokat mind a végfelhasználó, mind pedig a szakmai felhasználó szempontjából ugyanazon célra használják minden olyan eszközön, amelyen rendelkezésre állnak, a jelen esetben a szoftveralkalmazások terjesztésének biztosítására. Márpedig a fenti 71–88. pontból az következik, hogy a Bizottság említett megfontolásai elegendőek voltak annak megállapításához, hogy az App Store szolgáltatás a DMA értelmében egyetlen CPS-nek minősül.

90 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a szóban forgó három további érvcsoport először is az Apple által az App Store áruházak végfelhasználóival és üzleti felhasználóival szemben alkalmazott szabályokra, iránymutatásokra és szerződéses rendelkezésekre, másodszor az Apple által az App Store áruházakkal kapcsolatban a végfelhasználóknak nyújtott segítségnyújtási szolgáltatásokra és az üzleti felhasználók részére nyújtott fejlesztési szolgáltatásokra, valamint arra a lehetőségre vonatkozik, hogy ugyanazt a fiókot használják a különböző App Store áruházakhoz való hozzáférés érdekében, vagy hogy az App Store áruházak egyike révén megszerzett alkalmazást valamennyi eszközön használják, és harmadszor, az Apple közleményeinek azon elemeire vonatkozik, amelyek tárgya, hogy ugyanazon App Store védjegyet használják az App Store áruházak összességének jelölésére.

91 Márpedig hangsúlyozni kell, hogy a szóban forgó három további érvcsoport az Apple által az App Store áruházak mind a végfelhasználók, mind az üzleti felhasználók általi használatára vonatkozóan bevezetett feltételekre vonatkozik. Ennélfogva az Apple állításával ellentétben meg kell állapítani, hogy e további érvek relevánsak annak bizonyítása szempontjából, hogy az App Store áruházak ugyanazt a célt követik, vagyis előmozdítják a szoftveralkalmazásokat illetően az említett felhasználók és az említett vállalkozások közötti ügyletek megkötését.

92 Meg kell továbbá állapítani, hogy bár az Apple vitatja, hogy a Bizottság a szóban forgó további érvekre támaszkodott, nem állítja, hogy a Bizottság azok tekintetében tárgyi tévedést követett volna el.

93 Ezenkívül annak érdekében, hogy a CPS-eket többek között a DMA 2. cikkében szereplő fogalommeghatározásokra tekintettel minősítse, és annak biztosítása érdekében, nehogy valamely vállalkozás a DMA 13. cikke rendelkezéseinek megfelelően megkísérelje a DMA rendelkezéseinek kijátszását, nem róható fel a Bizottságnak, hogy az annak bizonyítására alkalmas valamennyi releváns tényezőt figyelembe vette, hogy több szolgáltatás valójában egyetlen CPS-nek minősül a DMA 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott küszöbértékek kiszámítása során. Ez a lehetőség annál is inkább érvényes, ha – mint a jelen ügyben is – a Bizottság nem kívánja elfogadni e szolgáltatásoknak az érintett vállalkozás által a GD-formanyomtatványon javasolt bemutatását.

94 Végül, ami az Apple azon kifogását illeti, amely szerint a Bizottság által a minősítő határozatban elfogadott megközelítés azzal a következménnyel jár, hogy az Apple valamennyi jövőbeli szoftveralkalmazás-áruháza automatikusan az említett határozat hatálya alá fog tartozni, függetlenül attól, hogy melyik készülékre tervezték őket, elegendő megjegyezni, hogy ez az érvelés a DMA 2. cikke 2. pontja és melléklete rendelkezéseinek olyan értelmezésén alapul, amely szerint a Bizottságnak ahhoz, hogy az App Store áruházakat a DMA alkalmazásában CPS-nek

minősítse, figyelembe kellett volna vennie azt a készüléket, amelyen az egyes App Store áruházakat használják. Márpedig a fenti 79–82. pontban kifejtett okokból ez az érvelés téves, és azt el kell utasítani.

95 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely jogi aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni (lásd: 2024. október 4-i García Fernández és társai kontra Bizottság és ESZT ítélet, C-541/22 P, EU:C:2024:820, 327. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

96 Márpedig az Apple által a minősítési eljárás során a saját szoftveralkalmazás-áruházával rendelkező új Vision Pro eszköz közelgő forgalomba hozatalára vonatkozóan szolgáltatott információ a fenti 79–82. pontban említettekkel azonos okokból nem módosíthatta a Bizottság App Store szolgáltatásra vonatkozó értékelését.

97 Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy a minősítő határozat arra vonatkozik, hogy az Apple-t kizárólag az általa a GD-formanyomtatvány keretében benyújtott CPS-ek tekintetében minősítették kapuőrnek, amely a jelen ügyben a szoftveralkalmazás-áruházak kategóriáját illetően kizárólag az App Store áruházakra korlátozódott. Ezenkívül hozzá kell tenni, hogy a DMA 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban többek között a kapuőr kérésére a Bizottság bármikor újravizsgálhatja, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti a DMA 3. cikke alapján elfogadott minősítő határozatot, ha az említett határozat alapjául szolgáló bármely tényben érdemi változás történt, vagy ha e határozat alapját hiányos, pontatlan vagy félrevezető információk képezték.

98 E körülmények között a fentiekből következik, hogy a Bizottság a minősítő határozat 38. preambulumbekezdésében megállapíthatta, hogy az App Store szolgáltatás egyetlen online közvetítő szolgáltatásnak minősül, függetlenül attól, hogy e szolgáltatás mely eszközön keresztül érhető el.

99 Következésképpen a fentiek összességéből az következik, hogy a T-1080/23. sz. ügyben előterjesztett második jogalapot el kell utasítani, anélkül hogy határozni kellene arról a kérdésről, hogy a minősítő határozat 2. cikke a) pontjának teljes egészében történő megsemmisítése iránti kérelem elfogadható-e.

A T-1080/23. sz. ügyben hivatkozott harmadik jogalapról

100 A T-1080/23. sz. ügyben hivatkozott harmadik jogalapjával az Apple azt kifogásolja, hogy a Bizottság tévesen értelmezte és alkalmazta a DMA és az EEHK rendelkezéseit, és ténybeli hibákat követett el, amennyiben a minősítő határozat megállapítja, hogy az iMessage NIICS-nek minősül.

101 A Bizottság vitatja a harmadik jogalap elfogadhatóságát.

102 Egyrészt a Bizottság úgy véli, hogy a minősítő határozat preambulumbekezdéseiben szereplő értékelések önmagukban csak annyiban képezhetik megsemmisítés iránti kereset tárgyát, amennyiben azok a határozat rendelkező részének szükséges alátámasztását képezik. Márpedig nem ez a helyzet azon vitatott megállapítás esetében, amely szerint az iMessage NIICS-nek minősül.

103 Másrészt a Bizottság azt állítja, hogy csak azok az intézkedések képezhetik megsemmisítés iránti kereset tárgyát, amelyek olyan kötelező joghatások kiváltására irányulnak, amelyek az Apple érdekeit érinthetik, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét. Az Apple nem fejtette ki és nem is bizonyította, hogy a minősítő határozat preambulumbekezdéseiben szereplő azon értékelés, amely szerint az iMessage CPS-nek minősülő NIICS (a továbbiakban: NIICS CPS) jelentős mértékben módosítja jogi helyzetét.

104 Egyrészt az Apple arra hivatkozik, hogy nem releváns a Bizottság által hivatkozott azon ítélkezési gyakorlat, amely szerint megsemmisítés iránti kereset nem nyújtható be kizárólag valamely uniós jogi aktus preambulumával szemben.

105 Másrészt az Apple lényegében úgy véli, hogy a Bizottság általi NIICS-nek minősítés azzal a joghatással jár, hogy a DMA 17. cikkének (3) bekezdése alapján megindítja a piaci vizsgálatot. Ez tehát a DMA által előírt szabályozási eljárásoknak vetné alá az Apple-t. Ezenkívül, ha a Törvényszék úgy ítélné meg, hogy az Apple kizárólag arra jogosult, hogy vitassa az iMessage fontos kapunak való minősítését eredményező határozatot, ez azt jelentené, hogy a Bizottságnak a piacvizsgálat lezárásáról szóló határozata sem minősülne megtámadható aktusnak, így az Apple nem vitathatná a NIICS-nek minősítést.

106 A Francia Köztársaság úgy véli továbbá, hogy a harmadik jogalap elfogadhatatlan, mivel a minősítő határozat nem módosította jelentősen az Apple jogi helyzetét az iMessage tekintetében.

107 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikkben előírt megsemmisítés iránti keresetnek az intézmények által elfogadott valamennyi olyan rendelkezéssel szemben – függetlenül azok formájától – nyitva kell állnia, amelyek kötelező joghatások kiváltására irányulnak (lásd: 2019. március 26-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. július 9-i Cseh Köztársaság kontra Bizottság ítélet, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

108 Csak azok az intézkedések minősülnek megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak vagy határozatoknak, amelyek olyan kötelező joghatásokat váltanak ki, amelyek a jogi helyzetét jelentősen módosítva érinthetik a felperes érdekeit (2008. július 17-i Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 29. pont; 2010. január 26-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 51. pont; 2014. december 9-i Schönberger kontra Parlament ítélet, C-261/13 P, EU:C:2014:2423, 13. pont).

109 Annak meghatározásához, hogy valamely jogi aktus vagy határozat olyan kötelező joghatásokat vált-e ki, amelyek a felperes érdekeit érinthetik, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét, annak lényegét kell figyelembe venni (2000. június 22-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, C-147/96, EU:C:2000:335, 27. pont; 2015. július 16-i Bizottság kontra Tanács ítélet, C-425/13, EU:C:2015:483, 27. pont).

110 E tekintetben a Bíróság szerint valamely jogi aktus lényegének figyelembevétele azt feltételezi, hogy a hatásait olyan objektív kritériumok alapján kell értékelni, mint a szóban forgó jogi aktus tartalma, adott esetben figyelembe véve azt az összefüggést, amelyben azt elfogadták, valamint az uniós intézmény, szerv vagy hivatal hatáskörét, e jogköröket pedig nem elvontan kell értelmezni, hanem olyan elemként, amely megvilágíthatja az említett jogi aktus tartalmának konkrét elemzését, amelynek központi és nélkülözhetetlen szerepe van (2021. május 6-i ABLV Bank és társai kontra EKB ítélet, C-551/19 P és C-552/19 P, EU:C:2021:369, 41. pont).

111 Elsősorban, amint az az állandó ítélkezési gyakorlatból is következik, a határozatnak csak a rendelkező része alkalmas joghatás kiváltására, ennélfogva sérelem okozására e határozat indokolásától függetlenül. Ezzel szemben a határozat indokolásában megfogalmazott értékelések önmagukban nem képezhetik megsemmisítés iránti kereset tárgyát, és csak annyiban vethetők alá az uniós bíróság jogszerűségi felülvizsgálatának, amennyiben valamely sérelmet okozó aktus indokolásaként ezen aktus rendelkező részének szükséges alátámasztásául szolgálnak, vagy ha legalábbis ezen indokolás alkalmas arra, hogy megváltoztassa a szóban forgó aktus rendelkező részében kimondottak lényegét (2004. január 28-i Hollandia kontra Bizottság végzés, C-164/02, EU:C:2004:54, 21. pont; 2015. február 26-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-385/12, nem tették közzé, EU:T:2015:117, 70. pont). Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy főszabály szerint valamely jogi aktus rendelkező része elválaszthatatlan annak indokolásától, így az aktust – amennyiben szükséges – az elfogadásához vezető okok figyelembevételével kell értelmezni (lásd: 2003. szeptember 30-i Cableuropa és társai kontra Bizottság ítélet, T-346/02 és T-347/02, EU:T:2003:256, 211. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

112 Márpedig a minősítő határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az iMessage egy NIICS CPS-nek minősül, és hogy az Apple elérte a DMA 3. cikkének (2) bekezdésében e CPS tekintetében meghatározott küszöbértékeket, ami alapján vélelmezte, hogy fontos kapuként szolgál az üzleti felhasználók számára a végfelhasználók eléréséhez az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében. Mindazonáltal, mivel az Apple kellően megalapozott érveket terjesztett elő, amelyek nyilvánvalóan megkérdőjelezték a DMA 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt vélelmet az iMessage vonatkozásában, a Bizottság úgy határozott, hogy az említett rendelet 17. cikke (3) bekezdésének megfelelően piaci vizsgálatot indít e szolgáltatásra vonatkozóan annak meghatározása érdekében, hogy a minősítő határozatban fel kell-e sorolni e CPS-t. Következésképpen az iMessage nem szerepel a minősítő határozat rendelkező részében fontos kapuként szolgáló CPS-ként.

113 Következésképpen a minősítő határozat (138)–(148) preambulumbekezdése, amely kiemeli, hogy az iMessage miért tekintendő NIICS CPS-nek, nem képezi a minősítő határozat rendelkező részének szükséges alátámasztását.

114 Másodszor, ami a minősítő határozat által a DMA keretében kiváltott joghatásokat illeti, az Apple arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem indíthatott piaci vizsgálatot a DMA 17. cikkének (3) bekezdése alapján, anélkül hogy az iMessage-et előzetesen NIICS CPS-nek minősítené. Márpedig e minősítés őt a DMA-ban előírt eljárásoknak veti alá. Meg kell azonban állapítani, hogy nem határoz meg a piacvizsgálat megindításához kapcsolódó olyan kötelező és konkrét joghatásokat, amelyek jelentősen módosíthatják a jogi helyzetét.

115 Ráadásul, amint azt a Bizottság állítja, a DMA nem ír elő semmilyen kötelezettséget, és semmilyen jogkövetkezményt nem von maga után kizárólag valamely szolgáltatás minősítése alapján, amennyiben a szóban forgó szolgáltatást nem említik a minősítő határozat rendelkező részében akként, hogy fontos kapuként szolgál az üzleti felhasználók számára a végfelhasználók eléréséhez az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.

116 Ami ugyanis a kapuőröknek a NIICS interoperabilitásával kapcsolatos kötelezettségét illeti, a DMA 7. cikke csak „a minősítő határozatban [e rendelet] 3. cikk[ének] (9) bekezdése szerint felsorolt [NIICS-ekre]” alkalmazandó. Ugyanez vonatkozik a DMA 5. és 6. cikkében foglalt kötelezettségekre is, amelyek (1) bekezdése előírja, hogy „[a] kapuőrnek minden olyan [CPS-e] tekintetében meg kell felelnie az [említett] cikkben foglalt valamennyi kötelezettségnek, amely [az említett rendelet] 3. cikk[ének] (9) bekezdésével összhangban fel van sorolva a minősítő

határozatban”. Végül a DMA 3. cikkének (10) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a]z azt követő 6 hónapon belül, hogy [a CPS-t] felvették az [említett] cikk (9) bekezdése szerinti minősítő határozatba, a kapuőrnek teljesítenie kell az 5., 6. és 7. cikkben megállapított kötelezettségeket”.

117 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az Apple-re nem vonatkozik a DMA által előírt egyik kötelezettség sem az iMessage szolgáltatása tekintetében a minősítő határozat elfogadása okán, még akkor sem, ha az említett szolgáltatás abban NIICS CPS-nek lett minősítve.

118 Az Apple azt is állítja, hogy harmadik személyek támaszkodhatnak a vitatott megállapításra annak érdekében, hogy a Bizottságtól azt kérjék, hogy a jövőben vegye fel az iMessage-et a fontos kapuk közé, amennyiben a releváns feltételek teljesülnek. Az Apple hozzáteszi, hogy a Bizottság nem köteles értékelni, hogy az iMessage szolgáltatás továbbra is NIICS CPS marad-e azon kérdés esetleges jövőbeli vizsgálata során, hogy e szolgáltatás fontos kapu-e, mivel e minősítést véglegesen elfogadták.

119 E tekintetben a DMA 53. cikke úgy rendelkezik, hogy a Bizottság 2026. május 3-ig és azt követően háromévente értékeli a DMA-t, és különösen azt, hogy szükség van-e a CPS-eknek a DMA 2. cikkének 2. pontjában foglalt jegyzékének módosítására, amelynek részét képezik az NIICS-ek. Ezenkívül a DMA (30) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy az CPS-ek igen gyorsan változó és összetett technológiai jellege szükségessé teszi a kapuőrök státuszának, valamint az egyes esetekben fontos kapuként szolgáló CPS-ek jegyzékének rendszeres felülvizsgálatát. Ugyanakkor a DMA-ban semmi nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a Bizottság a CPS mint fontos kapu esetleges felülvizsgálata során támaszkodhatna a korábbi minősítő határozat elfogadásakor végzett elemzésére, anélkül hogy újból értékelné az említett felülvizsgálat tárgyát képező körülményeket.

120 Így a DMA 4. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy az iMessage szolgáltatás NIICS CPS-nek minősítése nem tekinthető a jövőre nézve véglegesen megszerzett minősítésnek.

121 Harmadszor meg kell állapítani, hogy a DMA 2. cikkének 9. pontja a NIICS-et az EEHK 2. cikkének 7. pontjára való hivatkozással határozza meg.

122 A feleket pervezető intézkedéssel és a tárgyaláson arról kérdezték, hogy a minősítő határozatban szereplő vitatott megállapítás alkalmas-e arra, hogy kötelező joghatásokat váltson ki, és jelentősen módosítsa az Apple jogi helyzetét az EEHK nemzeti eljárásokban való alkalmazását illetően.

123 Az Apple úgy vélte, hogy az iMessage NIICS CPS-nek minősítése a Bizottság részéről a minősítő határozatban hatással lehet és már hatással volt az EEHK-nak az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok, más illetékes hatóságok és nemzeti bíróságok általi alkalmazására.

124 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy az EEHK alkalmazása a nemzeti jogba való átültetést követően azon nemzeti hatóságok hatáskörébe tartozik, amelyeket a tagállamok illetékesként kijelöltek. Ugyanis a tagállam azon kötelezettsége, hogy megtegye az irányelv által előírt célt eléréséhez szükséges valamennyi intézkedést, olyan kötelező kötelezettség, amelyet az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdése és maga az irányelv ír elő (lásd ebben az értelemben: 1997. december 18-i Inter-Environnement Wallonie ítélet, C-129/96, EU:C:1997:628, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A jelen ügyben ezt az átültetési kötelezettséget az EEHK 124. cikke írja elő.

125 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt a tagállamok által az EEHK-nak való megfelelés érdekében létrehozott törvényi és rendeleti rendszerek, másrészt pedig a DMA eltérő jogi rendszerek. Az EEHK ugyanis nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely előírná, hogy a nemzeti szabályozó hatóságokat és más illetékes hatóságokat az EEHK által rájuk ruházott hatáskörök és felelősségi körök gyakorlása során köti a Bizottság által a DMA végrehajtása céljából elvégzett esetleges NIICS-nek minősítés.

126 Éppen ellenkezőleg, a DMA (64) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (4) bekezdése pontosítja, hogy az EEHK 2. cikkének 5. pontjában meghatározott személyközi hírközlési szolgáltatásokat illetően „[a DMA] nem érinti a nemzeti szabályozó hatóságoknak és egyéb illetékes hatóságoknak az [EEHK] 61. cikkében meghatározott hatáskörét és feladatkörét”. E rendelkezésből következik, hogy az EEHK alapján illetékes hatóságokat az ilyen típusú szolgáltatásokkal kapcsolatos hatásköreik és kötelezettségeik gyakorlása során nem kötik a DMA rendelkezései.

127 Az EEHK továbbá nem ruház kifejezett tanácsadói vagy koordinációs szerepet a Bizottságra annak értékelése során, hogy egy adott szolgáltatás a hatálya alá tartozik-e.

128 Ebből következik, hogy a NIICS tekintetében az EEHK-n alapuló hatásköröknek és felelősségeknek az illetékes nemzeti hatóságok általi gyakorlása nem függhet attól a minősítéstől, amelyet a Bizottság a DMA végrehajtása keretében előzetesen elvégezhetett.

129 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a minősítő határozatban a Bizottság általi NIICS CPS-nek minősítés nem vált ki olyan kötelező joghatásokat, amelyek a fenti 108. és 109. pontban említett ítélkezési gyakorlat értelmében érinthetik az Apple érdekeit, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét.

130 Ezt az értékelést nem kérdőjelezi meg az Apple azon érve, amely szerint, ha csak akkor lenne joga megtámadni a Bizottság valamely végleges határozatát, ha e határozat őt végeredményben kapuőrnek minősíti, nem lenne módja vitatni a Bizottság azon értékelését, amely szerint az iMessage NIICS-nek minősül, ami ellentétes lenne a Charta 47. cikke és az EJEE 6. cikke értelmében vett hatékony jogorvoslathoz és bírósághoz forduláshoz való jogával.

131 E tekintetben a fenti 49–52. pontból kitűnik, hogy egyrészt a bírósághoz fordulás joga nem abszolút jog, és ezért arányos korlátozásoknak vethető alá, amelyek jogszerű célt követnek, és nem érintik e jog lényegét.

132 Másrészt, ami konkrétabban a megsemmisítés iránti keresetek elfogadhatóságának feltételeit illeti, noha a megtámadott jogi aktus kötelező joghatásaira vonatkozó feltételt a Charta 47. cikkének első bekezdésében biztosított hatékony bírói jogvédelemhez való jog fényében kell értelmezni, e jognak nem célja a Szerződésekben szabályozott bírósági felülvizsgálati rendszer, különösen pedig az uniós bíróság előtt indított közvetlen keresetek elfogadhatóságával kapcsolatos szabályok módosítása, amint ez az említett 47. cikkre vonatkozó magyarázatokból is kitűnik, amelyeket az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének és a Charta 52. cikke (7) bekezdésének megfelelően figyelembe kell venni a Charta értelmezésénél. Következésképpen a megtámadható jogi aktus fogalmának az említett 47. cikk fényében való értelmezése nem vezethet e feltétel figyelmen kívül hagyásához anélkül, hogy az uniós bíróságok ne lépnék túl a Szerződés által rájuk ruházott hatásköröket (lásd: 2017. október 25-i Szlovákia kontra Bizottság ítélet, C-593/15 P és C-594/15 P, EU:C:2017:800, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. július 9-i Cseh Köztársaság kontra Bizottság ítélet, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 52. és 53. pont).

133 Ebből következik, hogy a minősítő határozatban az iMessage NIICS CPS-nek minősítése nem vált ki olyan kötelező joghatásokat, amelyek érinthetik az Apple érdekeit, és ennélfogva nem módosítja jelentősen annak jogi helyzetét. Következésképpen a harmadik jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

134 Mivel a Törvényszék a T-1080/23. sz. ügyben előterjesztett valamennyi jogalapot elutasítja, az említett ügyben előterjesztett keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A T-1079/23. és T-214/24. sz. ügyekben benyújtott keresetekről

135 A T-1079/23. sz. ügyben benyújtott keresetében az Apple a fenti 4. pontban említett, a piaci vizsgálat megindításáról szóló határozat megsemmisítését kéri, amennyiben az azon a megállapításon alapul, hogy az iMessage szolgáltatás a DMA és az EEHK értelmében NIICS-nek minősül.

136 A T-1079/23. sz. ügyben az eljárási szabályzat 130. cikke alapján felhozott elfogadhatatlansági kifogással a Bizottság két elfogadhatatlansági okot hoz fel. Lényegében azt állítja egyrészt, hogy a piaci vizsgálat megindításáról szóló határozat előkészítő aktusnak minősül, tehát nem megtámadható jogi aktus, másrészt pedig, hogy az említett határozat nem vált ki az Apple érdekeit érintő kötelező joghatásokat, ezért nem képezheti megsemmisítés iránti kereset tárgyát a Törvényszék előtt.

137 A T-214/24. sz. ügyben benyújtott keresetében az Apple a fenti 7. pontban említett, a piaci vizsgálatot lezáró határozat megsemmisítését kéri annyiban, amennyiben a Bizottság abban arra a következtetésre jutott, hogy az iMessage NIICS CPS-nek minősül.

138 A T-214/24. sz. ügyben az eljárási szabályzat 130. cikke alapján felhozott elfogadhatatlansági kifogással a Bizottság lényegében azt állítja, hogy a piaci vizsgálatot lezáró határozat nem képezheti megsemmisítés iránti kereset tárgyát, mivel e határozat, amelyben megállapítja, hogy az Apple-t nem kell kapuőrnek minősíteni az ő NIICS CPS iMessage-e tekintetében, nem módosítja jelentősen annak jogi helyzetét.

139 E két ügyben a Bizottság többek között azt állítja, hogy csak azok az intézkedések képezhetik megsemmisítés iránti kereset tárgyát, amelyek olyan kötelező joghatásokat váltanak ki, amelyek az Apple érdekeit érinthetik, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét.

140 E tekintetben a DMA nem tartalmaz semmilyen, a CPS-nek minősített szolgáltatásra alkalmazandó kötelezettséget vagy szabályt, kivéve ha e szolgáltatást a minősítő határozat rendelkező részében úgy említik, hogy fontos kapuként szolgál az üzleti felhasználók számára a végfelhasználók eléréséhez az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.

141 Ebből következik, hogy az Apple-nek a piaci vizsgálat megindításáról szóló határozat és a piaci vizsgálatot lezáró határozat megsemmisítése iránti kereseteit mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani, mivel az említett határozatok nem járnak az Apple jogi helyzetének jelentős megváltozásával.

142 Az Apple arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen véli úgy, hogy a NIICS-nek minősítés a piaci vizsgálat megindításáról szóló határozatban és a piaci vizsgálatot lezáró határozatban nem érinti az Apple érdekeit, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét. E megállapítással ugyanis a Bizottság végleges jogi következtetést vont le, amely a DMA alapján olyan kötelezettségeket keletkeztet, amelyek érinthetik az érdekeit, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét.

143 Harmadik felek többek között e megállapítás alapján kérhetik a Bizottságot, hogy valamely minősítő határozatban tüntesse fel az iMessage-et. Ezenkívül a DMA alkalmazása céljából a Bizottságnak már nem kell értékelnie, hogy a jövőben az iMessage valóban NIICS CPS-nek minősül-e, mivel ez a feltétel már teljesül.

144 Végül, ha az Apple nem vitathatná az említett megállapítást a minősítő határozatban, a piaci vizsgálat megindításáról szóló határozatban vagy a piaci vizsgálatot lezáró határozatban, ez sértené a Charta 47. cikkéből és az EJEE 6. cikkéből eredő hatékony jogorvoslathoz és bírósághoz forduláshoz való jogát.

145 A jelen ügyben, amint arra az Apple hivatkozik, és anélkül, hogy azt a Bizottság vitatná, a piaci vizsgálat megindításáról szóló határozat és a piaci vizsgálatot lezáró határozat átveszi a minősítő határozatban szereplő azon értékelést, amely szerint az iMessage-et NIICS-nek kell minősíteni. Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy e határozatok közül az elsővel a Bizottság csupán vizsgálatot indít annak ellenőrzése érdekében, hogy az Apple által előterjesztett bizonyítékok lehetővé teszik-e a DMA 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt vélelmek megkérdőjelezését, a második határozatban pedig arra a következtetésre jut, hogy az Apple-t nem kell az iMessage tekintetében kapuőrnek tekinteni.

146 Ennélfogva az e határozatokban szereplő vitatott megállapítás nem vált ki olyan kötelező joghatásokat, amelyek a fenti 114–133. pontban elvégzett értékelésnek megfelelően jelentősen módosíthatják az Apple jogi helyzetét.

147 Meg kell tehát állapítani, hogy a piaci vizsgálat megindításáról szóló határozat és a piaci vizsgálatot lezáró határozat, valamint a minősítő határozat, amennyiben a iMessage-et NIICS CPS-nek minősítik, nem érintik az Apple érdekeit azáltal, hogy jelentősen módosítják jogi helyzetét.

148 Következésképpen, és anélkül, hogy szükséges lenne megvizsgálni, hogy a piaci vizsgálatot megindító határozat előkészítő aktusnak minősül-e, a T-1079/23. és T-214/24. sz. ügyekben hivatkozott egyetlen jogalapot elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, és ennélfogva az említett ügyekben benyújtott kereseteket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

149 A fentiek összességére tekintettel a kereseteket el kell utasítani.

A költségekről

150 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

151 Az Apple-t, mivel pervesztes lett, a Bizottság és a Coalition for App Fairness kérelmeinek megfelelően kötelezni kell a költségeik viselésére.

152 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok és uniós intézmények maguk viselik saját költségeiket.

153 Hasonlóképpen, az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján a Free Software Foundation Europe maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (öt bíróval eljáró nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a T-1079/23., T-1080/23. és T-214/24. sz. ügyeket ítélethozatal céljából egyesíti.

2) A Törvényszék a kereseteket elutasítja.

3) Az Apple Inc. és az Apple Distribution International Ltd viseli a T-1079/23., T-1080/23. és T-214/24. sz. ügyekben felmerült saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

4) Az Európai Parlament viseli a T-1080/23. sz. ügyben felmerült saját költségeit.

5) Az Európai Unió Tanácsa viseli a T-1080/23. sz. ügyben felmerült saját költségeit.

6) A Francia Köztársaság viseli a T-1080/23. sz. ügyben felmerült saját költségeit.

7) A Németországi Szövetségi Köztársaság viseli a T-214/24. sz. ügyben felmerült saját költségeit.

8) Az Apple Inc. viseli a T-1080/23. sz. ügyben a Coalition for App Fairness részéről felmerült költségeket.

9) A Free Software Foundation Europe eV viseli a T-1080/23. sz. ügyben felmerült saját költségeit.

van der Woude De Baere Petrlík

Kecsmár Kingston

Kihirdetve Luxembourgban, a 2026. július 8-i nyilvános ülésen.

Aláírások